

Pro declaratione. huius questionis po-
nā quatuor articulos. in primo erit vnum so-
phisma. in secūdo determinabo primā par-
tem questionis. in secūdo declarabo secūdā
partē i qua coiter alii deffecerūt. ⁊ i quarto
monebo difficultates scōz subiectā materiā.

Quātum ad primū. pono primo q om-
nis hō dicēs verū. ita q non falsū. sit sciens
materiā de insolubilibus ⁊ modo solū talis.
⁊ q omnis hō dicens falsū. ita q non verū
nihil penitus sciat de materia insolubilium.
⁊ solū talis. ⁊ iste casus dirrigat a te ad hen.
⁊ ad suisset viuentes ut suppd. Deinde po-
nas ipsi suisset cū predicto casu. q ipse solū
dicat istā ppositionē. vel ptes suas vel signa-
tū suū. Suisset nihil penitus scit d materia
insolubiliū que uocet. a. ⁊ ponas ēt ei. q ipsa
a. ppō precise significet ipsum suisset nihil pe-
nitus scire de materia insolubiliū. itē q vn^o
suisset sic oīs suisset. Ponas ēt predicto hē.
istā ppositionē vel ptes eius. vel suū signatū
hen. nihil sit de materia insolubiliū. que uocet
tur. b. ⁊ ei etiam ponas ipsā. b. ppositionem
precise signare iuxta ppōnem suoz termino-
rum. aut pscice sicut eius termini pretendūt
cōiter. Quibus premillis icipias. a. suisset
qui iuxta opinionē suam de insolubilibus. hz
totum predictū casū ei positū ad ipsum dir-
rectū admittere. q̄tumcūqz sit casus de iso-
lubili simpliciter quo ab eo admissō petas ab
eo nūquid sciat materiā insolubiliū. s. in totū
vel in partē. aut de ea nihil penitus sciat. ⁊
si respōdeat q nihil penitus scit. vel se nihil
penitus scire ⁊cc. Contra qz primo sequitur
ipsū non sciētem. sed ignorātem rūdisse. taz
ad istū casum de insolubili sibi positū q̄ ad in-
terrogationē sibi factā in eodē casu. Quā igif
rūderit sicut intendebat ⁊ sicut oppinabatur
fore rūdendum. sequit q male ⁊ false rūdit.
qz aliter vere oppinatus suisset ⁊ per p̄ns ali-
quid sciuisset de materia insolubiliū ⁊ non ni-
hil ut dicebat. Confirmat hoc argumentū
sic qz si ipse nihil scit ⁊cc. igif tota eius oppō
de insolubilibus est falsa. ⁊ etiā pro qualibet
pte sua. ⁊ ex p̄nti ille casus de insolubili sim-
pliciter non erat ab eo admittēdus. neqz ali-
quis alius simpliciter. ⁊ igif omnes sue rle
de insolubilibus sunt false. ⁊ oppinio hen. in
hac materia sibi opposita est vera. Et hec
oia manifeste deducunt p̄tra ipsum suisset ⁊
opinionē eius. Contra questionem ēt sp̄caz
arguitur. data ab eo r̄sione antedicta. Mas
si ipse nihil ⁊cc. etiā ipse dicit falsum. ⁊ non
dicit verū. vrpz per casum. sed ipse dicit. q
ipse dicit. q ipse nihil scit ⁊cc. ergo falsum est
⁊ non verum. q ipse nihil scit ⁊cc. Et qz
in p̄nti nō ppositio ei aliquā p̄positionem.
nec insolubilem nec aliam. sed solum cōtra

ipsum interrogatiue procedo ⁊ ita ipse respō-
det p orationes coniectiuas vel infinitiuas
que non sunt ppositiones insolubiles. s. sūt
signata ppositionum. ideo non potest ipz fu-
gere argumentum. nec solum sequitur duo
p̄dictoria ēē simul falsa. sed eandem r̄sio-
nem suā esse verā ⁊ falsam. qd tamen ipse p
magno incōuenienti reputaret. Si uero su-
isset in principio rūderet se scire materiā i-
solubiliū in totum. s. uel in partem. Contra
tunc sequitur eo casu ipsū dicere verum. et
non dicere aliquod falsum. ⁊ ita sequitur pri-
mo q dicit aliud q̄. a. ⁊ quam eius partes.
et quam eius signatum cum dicat eius con-
tradictorium. ut se scire aliquid ⁊cc. ⁊ igitur
procedit contra casum ab eo ad sumum. itē
si dicit verū ⁊ non dicit aliquod falsum. cum
nō dicat nisi. a. vel eius ptes. ⁊ intelligas in
casu sic negatiue sumptas uel eius signatū
sequitur q omnia predicta sunt vera ⁊ p cō-
sequēs verum ē ipsum aliquid scire de ma-
teria ⁊cc. ⁊ ipsum ēt vel penitus scire ⁊cc. qd
iplicat p̄dictionem. item sequit q. a. vel
saltem suum signatū ⁊ suū contradictorium
sunt simul vera. ⁊ non solū sequit q duo con-
tradictoria sint simul falsa. itē sequit q eadē
oratio simul ē vera ⁊ falsa. aut tanq̄ signus
aut tanq̄ signata que omnia etiā secūdū fu-
isset sunt maxima incōueniētia. Quibus ita
contra suisset agitatō mō ad hen. descēdas
⁊ erit hoc sophisma ppositū. P̄petas igitur
ad hen. primo si totū casum predictum sibi
positum admittit vel non. si enim admittit
ille casus est de insolubili simpliciter. igif nō
admittēdus. tenendo regulam suā de insolu-
bilibus. s. q vnus casus de insolubili simpli-
citer. ē admittendus et antecēdēs etiā p̄z pp
istā dictionē exclusiuā p̄cile. appositā in cau-
ut q. b. ppositio precise significet sicut eius
termini pretendūt. Sed secūdum regulam
suā in tractatu suo non addēdus ē casus. in
quo ponit ppositionem insolubile signare p̄-
cise sicut eius termini cōiter pretendūt. quia
talis ppositio ēē insolubilis simpliciter. q̄
predictū casum nō dz admittere. Sed forte
ad hāc rōnem rūderet hen. pur admittendo
casum predictū et negādo q sit casus de insolu-
bili simpliciter. qz sicut ipsemet fatet in tra-
ctatu suo regula ante allegata de formatōe
casus de insolubili simpliciter ē itelligēda i
spu dīo et nō in spū cōposito. vñ bñ stat ipaz
b. ppōnem ante casū. et p̄m cōem intellectū
significasse p̄cise hōiem ēē animal rōnabile.
vel aliquid aliud. et q igif et sui termini cōi-
ter pretendāt. et talis casus non ēē de insolu-
bili simpliciter. Sed si positum suisset. b.
ppositionem precise signare hen. nihil peni-
tus scire. etcc. ēē casus de insolubili simplr